

Като наутрѣшній день ся сабуди, и все щото на вчерашній день ся бѣше минало, на умѣть ѿ доде, съ радость извыка: “еда ли единъ “лажовенъ сонъ е, кой-то ми мами? Истина ли “е че азъ вчера Императрица-та видѣхъ? че “она съ толка благость ми говори?”

Восхитителна-та нейна радость отъ часъ на часъ повече ся умножаваше, като мысли-те ѿ отъ соновны-те мутности полегка легка ся чистяха. Скоро скоро ся облече, и за да ся увѣри, че е истина онова, що вчера ся бѣше случило, тосъ часъ ся затече да отвори една ракла, въ коя-то ся намираха сребренници-те, кои-то бѣше пріяла по заповѣдь на Нейно Величество.

Послѣ нѣколко дни, стара-та Императрица опредѣли ѿ една мѣсячна плата, и благоизволи тя сама да я представи Императору и владѣющей Императрицѣ, кои-то благопріятно я пріяха. Она получи отъ царска-та имъ щедрость единъ даръ отъ пять хиляды рубли, и дадоха ся заповѣды за дася пригледа бацинѣ-атъ ѿ судъ.

Милость-та, коя-то она тосъ часъ побуди на Г-на К *** , министра внутреннихъ дѣлъ, както и всичко-то му домородство уравни вси-те